

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

Nr. 22.180 van 28 januari 2009
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 13 november 2008 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 oktober 2008.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 15 december 2008 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 januari 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat V. VAN GORP, die verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché K. GOOSSENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U, die verklaart de Irakese nationaliteit te bezitten, zou afkomstig zijn van Kirkuk en zou van Koerdische origine zijn. Uw vader zou als chauffeur hebben gewerkt voor een bouwbedrijf dat betonblokken leverde voor de bescherming van overheidsgebouwen. Dit bedrijf zou in handen zijn geweest van christenen. Uw vader zou bedreigd zijn geweest omwille van zijn werk en zou er tevens van beschuldigd zijn christen te zijn geworden. Op 2 februari 2008 zouden uw ouders vermoord zijn toen ze boodschappen gingen doen. U zou toen ziek zijn geweest en bij uw oom, (N.), hebben verbleven. Uw oom zou u pas een maand later op de hoogte hebben gebracht van hun dood. Uw oom zou u amper iets hebben gezegd over wat er gebeurd was met uw ouders. Ongeveer twee weken later zou uw oom u hebben gezegd dat u Irak moest verlaten omdat hij een dreigbrief voor u had ontvangen. In die dreigbrief stond dat uw oom drie dagen de tijd had om u in te leveren, anders zou hij worden vermoord. Hij zou uw vertrek naar het buitenland hebben geregeld, hoewel u niet wilde vertrekken. Een dag later, op 21 maart 2008, zou u Kirkuk hebben verlaten. U zou ongeveer twee weken in Sulaymaniya

hebben verbleven en vervolgens zou u op 4 april 2008 Irak hebben verlaten. Op 22 april 2008 zou u in België zijn aangekomen en diezelfde dag heeft u hier asiel aangevraagd. Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legt u volgende documenten voor: uw identiteitskaart, bewijs van overlijden van uw vader en van uw moeder en een dreigbrief.

B. Motivering

Rekening houdend met uw jonge leeftijd moet worden opgemerkt dat u onvoldoende ernstige elementen heeft aangebracht om te concluderen dat u een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève hoeft te koesteren.

Vooreerst moet worden opgemerkt dat u uitermate vaag blijft over het werk dat uw vader zou hebben gehad en dat aan de oorsprong zou liggen van uw problemen. Hoewel u verklaart dat u eens per week meereed met uw vader kan u niet aangeven waar hij betonblokken ging ophalen. U kan alleen zeggen dat het ver was, maar waar of in welke richting dit precies was weet u niet te zeggen (CG p.5, 9). U kan geen collega's van uw vader opnoemen (CG p.8) en weet niet wie de baas was van uw vader (CG p.9). Bovendien kan u niet zeggen of collega's van uw vader eveneens werden bedreigd (CG p.8). Het feit dat u dergelijke zaken niet weet, is uitermate bevreemdend aangezien u geregeld met uw vader meereed.

Verder kan u niet aangeven sinds wanneer uw vader voor het bouwbedrijf werkte (CG p.10) en legt u evenmin documenten voor waaruit de werkzaamheden van uw vader zouden blijken. Verder moet worden opgemerkt dat u zeer vaag blijft over de bedreigingen die u en uw familie kregen. Ook dit doet twijfels rijzen bij de oprechtheid van uw verklaringen. U kan nauwelijks iets zeggen over wat er met uw ouders is gebeurd en zegt enkel te weten dat ze onderweg van de bazar zijn beschoten. U weet niet of uw ouders onmiddellijk zijn gestorven of nog naar het hospitaal werden gebracht, noch kan u zeggen waar uw ouders begraven zijn (CG p.11). U weet evenmin sinds wanneer uw vader bedreigd werd (CG p.8). Bovendien is het opmerkelijk dat uw verklaringen omtrent deze bedreigingen aan het adres van uw vader niet coherent zijn. U verklaart aanvankelijk dat uw vader twee of drie keer een dreigbrief heeft ontvangen. Wanneer u om verduidelijking wordt gevraagd, zwakt u uw verklaringen af en zegt u dat u het eigenlijk niet weet maar dat men 'meestal' per brief wordt bedreigd (CG p.8). Het is ook bevreemdend dat u eerst zegt dat uw vader ervan werd beschuldigd christen te zijn geworden maar dat hij daarover steeds zei dat het flauwekul was (CG p.8), terwijl u later verklaart dat u pas een maand na de dood van uw ouders voor het eerst iets heeft vernomen over de problemen en de bedreigingen. Voordien zou u nooit iets aan uw ouders hebben gemerkt (CG p.10-11). Ook dient de aandacht te worden gevestigd op volgende vaststelling. U stelt dat uw oom u de dreigbrief heeft laten lezen en vervolgens besliste dat u het land diende te verlaten. U zegt niet te weten welke terroristische groepering voor deze brief verantwoordelijk is en het m.a.w. op u gemunt heeft (CGV p.8-12). Nochtans staat onderaan de brief duidelijk vermeld dat deze brief afkomstig is van de beweging "Dawla al Iraq al-Islamiya". Dat u niet weet welke terroristische beweging verantwoordelijk is voor de dood van uw ouders en uw eigen vlucht uit het land terwijl haar identiteit duidelijk wordt aangegeven in de aan u en uw oom bestemde dreigbrief, is hoogst merkwaardig.

Vervolgens moet worden opgemerkt dat u niet weet of iemand van uw familie nog problemen heeft gehad omwille van de problemen van uw ouders (CG p.13). U heeft hier in België nochtans contact met uw oom die in Nederland woont en die u uw documenten uit Irak zou hebben bezorgd (CG p.12).

Uw vage verklaringen laten niet toe te concluderen dat u uw land heeft verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Van iemand die asiel aanvraagt, kan worden verwacht dat hij meer uitgebreide verklaringen omtrent zijn problemen kan geven. Uw verklaring dat uw oom u niets vertelde, doet niets af aan deze appreciatie. Hierbij moet worden opgemerkt dat u op geen enkele manier heeft geprobeerd meer informatie te weten te komen, ook al heeft u hier in België contact met een oom die in Nederland verblijft en die u documenten uit Irak heeft kunnen bezorgen (CG p.12,13).

Bijgevolg bent u er niet in geslaagd een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève aannemelijk te maken.

U bent afkomstig van Centraal-Irak. Uit een grondige analyse van de actuele situatie in Irak blijkt dat er in Centraal-Irak een reëel risico bestaat van ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict (art 48/4§2 c van de gecoördineerde Vreemdelingenwet). Gezien uw afkomst uit Centraal-Irak, uw positie en situatie in Irak, uw hoedanigheid van burger en het tekort aan bescherming en een reëel binnenlands vluchtalternatief geloofwaardig worden geacht, wordt u rekening houdend met de actuele situatie in Centraal-Irak de status van subsidiaire bescherming toegekend.

Tot slot moet worden opgemerkt dat de documenten die u heeft voorgelegd ter ondersteuning van uw asielaanvraag niet van die aard zijn dat ze bovenstaande appreciatie van uw dossier niet kunnen wijzigen. Er dient immers te worden opgemerkt dat Irakese documenten slechts een relatieve bewijswaarde hebben aangezien documenten makkelijk op illegale wijze te verkrijgen zijn. Bovendien moet worden opgemerkt dat u uitermate vaag blijft over hoe u deze documenten heeft kunnen bekomen.

U verklaart dat een oom die in Nederland woont u deze heeft gebracht. U weet evenwel niet hoe hij in het bezit is gekomen van deze documenten (CG p.12), hetgeen eveneens opmerkelijk is.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. U komt, op basis van de elementen uit uw dossier, wel in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Toronto-Vancouver, Butterworths, 1991, 84). De verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden verleend indien alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

3.1. Verzoeker wijst erop dat zijn afkomst uit Kirkuk vaststaat en door de bestreden beslissing geloofwaardig wordt geacht. Waar de beslissing stelt dat er geen vrees voor vervolging bestaat in zijn hoofde, voert verzoeker aan dat deze onvoldoende gemotiveerd is. Dat hij weinig kan vertellen over de precieze omstandigheden van de aanslag op en de dood van zijn ouders, wijt hij aan het feit dat zijn oom dit een maand lang voor hem verzwegen heeft gezien hij op het moment van de aanslag, op 2 februari 2008, zwaar ziek was ten gevolge van complicaties na een maagoperatie in augustus 2007. Zijn oom schermde hem derhalve af van het slechte nieuws en verzoeker is voor informatie over de dood van zijn ouders steeds afhankelijk geweest van zijn oom, die hem ondanks aandringen nooit veel informatie heeft gegeven. Verzoeker betoogt dat het in de Iraakse samenleving niet aanvaard wordt om tegen het gezag van een oudere in te gaan, laat staan diens houding in vraag te stellen.

Met betrekking tot de vastgestelde incoherentie in de verklaringen omtrent de bedreigingen ten aanzien van zijn vader, wenst hij te verduidelijken dat hij eerst verklaarde dat zijn vader dreigbrieven ontving en vervolgens verklaarde dat bedreigingen meestal per brief gestuurd worden, hetgeen volgens hem moeilijk als afzwakking of incoherentie kan worden aanzien. Nadat hem tijdens het gehoor om verduidelijking werd gevraagd heeft verzoeker uitgelegd dat hij zich op een veronderstelling baseerde, waarbij hij opmerkt dat rekening gehouden moet worden met het feit dat hij het nieuws over de dood van zijn ouders en de bedreigingen tegenover zijn vader steeds via zijn oom heeft vernomen en hij derhalve geen getuige was van deze feiten.

Inzake de dreigbrief die zijn oom zou ontvangen hebben, voert verzoeker aan dat hij geen Arabisch kan lezen en derhalve niet wist van welke terroristische groepering deze brief afkomstig is. Hij argumenteert dat hij weliswaar verklaarde een beetje Arabisch te kunnen en uit het gehoor ook zijn gesproken kennis van het Arabisch blijkt, doch voor het geschreven Arabisch geldt dit niet. Verzoeker stelt dat het een onterechte veronderstelling is van de Commissaris-generaal dat hij eveneens Arabisch kan lezen. Hij kent de inhoud van de dreigbrief vermits zijn oom het hem vertelde en gaf dit ook in zijn eigen woorden weer tijdens het gehoor. Nooit zou hem echter gevraagd zijn de brief af te lezen, anders zou duidelijk geworden zijn waarom hij niet wist welke terroristische organisatie het op hem gemunt had.

Dat verzoeker niet weet of iemand van zijn familie in Irak nog problemen ondervindt, terwijl hij nog contact heeft gehad met zijn oom langs moederskant die reeds tien jaar in Nederland verblijft, vindt hij een te snelle redenering. Hij wijst erop dat hij deze oom meer dan tien jaar niet meer gezien heeft.

Verzoeker is van mening dat de bestreden beslissing onvoldoende rekening houdt met het rouwproces waarin hij zich momenteel bevindt en stelt dat het tijdens het gehoor duidelijk geworden is dat hij nog worstelt met de plotse dood van zijn ouders in februari van 2008.

Aangaande de door hem bijgebrachte documenten, voert verzoeker aan dat hij deze bekomen heeft via zijn oom in Nederland en het niet relevant is op welke wijze zijn oom in het bezit is gekomen van deze documenten.

De bestreden beslissing bevat volgens verzoeker een contradictie waar deze enerzijds wijst op de relatieve bewijswaarde van Iraakse documenten terwijl men het anderzijds betreurt dat hij geen documenten kan voorleggen waaruit de werkzaamheden van zijn vader blijken.

Hij betoogt dat rekening dient gehouden te worden met het feit dat hij nog zeer jong is, in een rouwproces verkeert en emotioneel en ongeïnteresseerd is sinds de dood van zijn ouders. De Commissaris-generaal zou doelbewust op zoek gaan naar zogezegde incoherenties die niet pertinent zijn.

Verzoeker benadrukt dat hij pas rechtstreeks bedreigd werd nadat zijn ouders vermoord werden, waardoor hij de meeste zaken via zijn oom heeft vernomen en hij hierover minder gedetailleerd is. Wat hij zelf heeft beleefd, zou hij gedetailleerd hebben weergegeven.

Bij het verzoekschrift worden de stukken gevoegd die verzoeker reeds eerder in de procedure neerlegde, met name kopieën van zijn identiteitskaart, van de overlijdensaktes van zijn ouders en van de dreigbrief.

3.2. Uit de bewoordingen van het verzoekschrift kan afgeleid worden dat verzoeker de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert. Dit principe, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

De Raad stelt vast dat verzoeker zich beperkt tot het herhalen van zijn eerdere verklaringen aangaande het feit dat zijn oom hem slechts een maand na het overlijden van zijn ouders zou ingelicht hebben gezien verzoeker in die periode ernstig ziek was, hetgeen niet kan volstaan om de bestreden motivering met betrekking tot zijn uiterst vage verklaringen inzake de bedreigingen en de dood van zijn ouders te ontkrachten.

Ondanks zijn jeugdige leeftijd, die door de bestreden beslissing overigens wel degelijk in rekening wordt gebracht, mag van verzoeker redelijkerwijs verwacht worden dat hij duidelijke

en coherente verklaringen aflegt omtrent de elementen die de kern van zijn asielrelaas uitmaken. Zelfs indien verzoeker een maand in onwetendheid werd gelaten door zijn oom, is het toch redelijk te verwachten dat hij ernstige pogingen onderneemt om zich naderhand te informeren omtrent de oorzaken en de verdere evolutie van zijn voorgehouden problemen. Uit zijn verklaringen blijkt niet dat verzoeker hiertoe enige poging ondernomen heeft. Ondanks het contact met zijn oom in Nederland, die voor de overbrenging van zijn documenten uit Irak zou hebben gezorgd, waardoor kan worden aangenomen dat deze toch enigszins op de hoogte is van de situatie daar, heeft verzoeker niet geïnformeerd naar de evolutie van zijn problemen, noch gegevens gevraagd teneinde zelf zijn oom in Irak te kunnen contacteren (administratief dossier, stuk 3, p.12-13). Verweerder leidt hieruit terecht een gebrek aan interesse af, hetgeen de ernst van verzoekers voorgehouden vrees ondermijnt. Zijn bewering omtrent de Iraakse normen vormt geen afdoende verklaring voor deze houding.

Verzoeker brengt bovendien geen begin van bewijs bij omtrent de medische problemen die ertoe geleid zouden hebben dat hij door zijn oom werd opgevangen.

De bestreden beslissing merkt met reden op dat verzoeker uiterst vaag blijft over de wijze waarop zijn oom voormelde documenten kon bekomen. Zijn stelling dat dit niet relevant is vormt geenszins een afdoende weerlegging van deze motivering.

De Raad stelt vast dat verzoeker geen elementen aanbrengt ter ontkrachting van de bestreden motivering aangaande zijn onwetendheid omtrent de werkzaamheden van zijn vader, waarbij kan worden opgemerkt dat dienaangaande toch enige kennis kan worden verwacht aangezien dit de rechtstreekse oorzaak zou vormen van de bedreigingen ten aanzien van zijn ouders, die ervan beschuldigd werden zich bekeerd te hebben tot het christendom, en naderhand ten aanzien van verzoeker zelf. Dit klemmt des te meer daar hij verklaarde wekelijks met zijn vader mee te rijden. Deze motivering wordt derhalve als niet-betwist en vaststaand beschouwd en door de Raad overgenomen.

De vastgestelde tegenstrijdigheid omtrent de dreigbrieven die zijn vader zou ontvangen hebben wordt door verzoeker geminimaliseerd en opnieuw toegeschreven aan het feit dat hij het nieuws slechts via zijn oom vernomen heeft. De bestreden beslissing stelt echter terecht vast dat verzoeker aanvankelijk verklaarde dat zijn vader twee of drie dreigbrieven had ontvangen, terwijl hij daarna aangaf het eigenlijk niet te weten en enkel stelde dat men meestal per brief wordt bedreigd, hetgeen wel degelijk een incoherentie inhoudt. Voorts stelt de bestreden beslissing vast dat verzoeker tijdens het gehoor voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen enerzijds verklaarde dat zijn vader ervan beschuldigd werd christen te zijn, maar dit steeds ontkende en zei dat het flauwekul was, terwijl hij anderzijds hiermee in strijd verklaarde dat hij pas na de dood van zijn ouders iets vernomen had over de bedreigingen en tevoren geen problemen had opgemerkt bij zijn ouders. Deze motivering, welke pertinent is en steun vindt in het administratief dossier, laat verzoeker ongemoeid, zodat zij als niet-betwist en vaststaand wordt beschouwd en door de Raad tot de zijne wordt gemaakt. Hierbij kan worden opgemerkt dat verzoeker in de vragenlijst tevens stelde: *"We (ons gezin) werden enkele keren bedreigd door terroristen omdat ze dachten dat mijn vader zich bekeerd had tot het christendom."* (administratief dossier, stuk 11, p.3), hetgeen moeilijk te rijmen valt met bovenstaande verklaring dat hij zelf nooit problemen heeft opgemerkt en pas na de dood van zijn ouders iets zou hebben vernomen. De vastgestelde incoherenties raken de kern van verzoekers asielrelaas en ondermijnen de geloofwaardigheid van zijn verklaringen.

Verzoekers argumentatie dat hij geen Arabisch kan lezen wordt door de Raad niet afdoende geacht ter verklaring van het feit dat hij niet kon zeggen van welke terroristische groepering de dreigbrief afkomstig was die aan hem persoonlijk gericht zou zijn en zijn rechtstreekse vluchtaanleiding vormde. Van verzoeker mag minstens verwacht worden dat hij weet welke groepering hem viseert. De vaststelling dat hij niet in staat is hierover duidelijke verklaringen af te leggen ondermijnt zijn voorgehouden vrees in ernstige mate.

Verzoekers emotionele toestand volstaat niet als verschoningsgrond voor bovenstaande vaststellingen en doet geen afbreuk aan de bestreden motivering, welke terecht besluit dat zijn verklaringen dermate vaag zijn dat aan zijn vermeende problemen geen geloof kan worden gehecht.

Aangaande de bij het verzoekschrift gevoegde documenten kan tenslotte worden opgemerkt dat de bestreden beslissing terecht wijst op de relatieve bewijswaarde van Iraakse documenten, zoals blijkt uit de informatie in het administratief dossier (stuk 15). Daargelaten deze vaststelling, merkt de Raad omtrent de overlijdensakten van verzoekers ouders tevens op dat deze geen uitsluitel bieden over de oorzaak van hun overlijden.

Een schending van de motiveringplicht kan niet worden volgehouden.

Gelet op het voorafgaande kan niet worden aangenomen dat verzoeker voldoet aan de voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980.

4.1. Verzoeker vraagt de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus door de bestreden beslissing te bevestigen en wijst erop dat er geen twijfel bestaat over zijn afkomst uit Kirkuk, gelet op zijn grondige kennis hieromtrent. Hij stelt dat uit een analyse van de actuele situatie in Centraal-Irak blijkt dat er een reëel risico bestaat op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c van de voormelde wet van 15 december 1980.

Hij betoogt dat hij tevens een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de voormelde wet indien hij zou terugkeren naar Irak aangezien hij gezocht wordt door een terroristische groepering die ook zijn ouders heeft vermoord.

4.2. De Raad stelt vast dat de bestreden beslissing aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus toekent en dat er in het administratief dossier geen reden voorhanden is om dit onderdeel van de bestreden beslissing te hervormen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus door de commissaris-generaal wordt bevestigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 28 januari 2009 door:

dhr. W. MULS,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
---------------	--

mevr. A. DE POOTER,	toegevoegd griffier.
---------------------	----------------------

De griffier,

De voorzitter,

A. DE POOTER.

W. MULS.